

УКРАЇНСЬКА

ДУМКА

Виходить о годині 8. рано.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ Й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10.

Передплата:

Місячно	65 М
Чвертьрочно	190 .
ЗА ГРАНИЦЕЮ:	
Місячно	100 М
Поодиноке число	4 .
ЧЕТВЕРГОВЕ ВИДАННЯ:	
Місячно	12 М
Чвертьрочно	36 .

Ціна одного примірника:

3 марки.

ОГОЛОШЕННЯ:

Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення“ 3 М, в „Надісланім“, в „Оповідках“ і некролюги 8 М. Між новинками і в редакційній часті 12 М. За дрібні оголошення платиться по 1 М. від слова; товстим друком подвійно.

Як посилати гроші з Америки до рідного краю?

Наші земляки часто наражаються на втрати при пересилці грошей з Америки своїм рідним в старім краю, бо банки видають їм відразу чеки на польські марки, перераховуючи долари на значно гірший курс марок, як у старім краю. З тої причини одиноко вказане посилати чеки виставлені в доларах а вже адресат в старім краю змінить їх на краєві гроші по ліпшим курсі.

Крім цього банки в старім краю часто проволікають виплату, заслонюючися тим, що хоч адресат одержав чек, то банк не одержав ще повідомлення, що такий чек має виплатити, і люде часто тратять час і гроші на безуспішну їзду за виплатою чека.

Щоби цього всього оминуть і щоби гроші дійшли скоро, певно і до властивих рук треба висилати чеки на руки української інституції „Земельного Банку Гіпотечного“ у Львові, котрий відбере гроші на чеки, які йому пришлеться та виплатить належитість адресатам точно, відносно з вкладівниками, які дає висилаючи. В тій цілі треба однак посилати гроші такими чеками (дрейфами):

а) зі Зєдинених Держав напр.:
дол. 50 — New York, September 15, 1920.

Pay to the order of Zemelnyj Bank Hipotecznyj at Lemberg fifty Dollars.

To the Wiener Bank Verein Filiale Lemberg. American Express Co.

Квота доларів може бути, розуміється, всіля а, а замість у... American Express Co. можна купувати такі чеки в інших великих банках, як напр. в: First National Bank, 2. Wall St. International Bank Corporat. 60. Wall St.

National Bk. of Commerce, 31, Nassau St.

National City Bank, 55 Wall. St.

State Bank, 376 Grand Str.

C. B. Richard et Co. 31, Broadway.

Knauth Nachod et Kühne, 120 Broadway.

Названі банки мають філії у всіх більших містах Америки.

Однак чек має бути все виставлений на Wiener Bank Verein, Filiale Lemberg, платний на припоручення Земельного Банку Гіпотечного у Львові.

Чек треба післати реджістрованим листом на адресу: „Земельний Банк Гіпотечний“ у Львові, вул. Підвале ч. 7, та написати точно, коу банк має виплатити готівку, або на що її призначено, а банки повідомить про це посилаючого і виконає точно припоручення.

б) З Канади слід посилати такими самими чеками в доларах, як вище, або чеками в фунтах штерлінгів пр.:

L. 10. Montreal, September 15, 1920.

Pay to the order of Zemeln J Bank Hipotecznyj at Lemberg ten Pounds.

To the Colonial Bank in London.

The Bank of Manitoba.

Замість поданого на взір канадійського банку можуть бути підписані інші чартеровані канадійські банки, а замість поданого у зорі льондонського банку, можуть бути інші великі льондонські банки, напр. Credit Lyonnais, 40. Lombard Str.

Lond County, Westminster et Parrs Bank E. C. 3, Cornhill 82. Lond, Joint City Midl. Bk. Ltd. 5. Threadneedle Str.

Однак квота має бути виписана в фунтах штерлінгів, а заплата на припоручення Земельного Банку Гіпотечного у Львові, котрому треба прислати чек wraz з листом, кому виплатити гроші.

На руки „Земельного Банку Гіпотечного“ Львів, вул. Підвале ч. 7, слід посилати також гроші не тільки для рідні, але і датки на всякі добродійні цілі і шадничі вкладки та уділи в Земельнім Банку Гіпотечнім, „Дністрі“, Красвім Союзі Кредитовім, Союзі Господарських спілок, Парцеляційнім товариствам „Земля“, „Народна Торговля“ і інших.

Ще раз остерігаємо посилаючих, щоби не брали чеків, виставлених в марках, тільки в доларах, або в Канаді винятково в штерлінгах, та щоби ніколи не переказували посилки (не купували драфтів) у агентів або в малих баночках, тільки в солідних зачартерованих банках, зби через те не мати шкоди.

Непорядно посилати чеки до приватних осіб з огляду, що багато таких по дорозі пропадає, а хоч не пропаде, то приватний чоловік тратить багато часу і коштів, заки дістане виплату. Тому радше посилати чеки „Земельному Банкові Гіпотечному“ — бо він подбає про скору виплату, а навіть якби такий чек пропав в дорозі, посилаючий не буде мати шкоди, бо ніхто не покликаний не вібере грошей з такого чека платного „Земельному Банкові“.

За Виконуючий Виділ Українського Горожанського Комітету у Львові:

Д-р Ст. Федак Вол. Целевич
предсідатель секретар.

Примітка: Всі американсько українські часописи просимо в загальнім інтересі передрукувати це пояснення і заохочувати наших виселенців до такої висилки грошей.

УДИМ І ЖЕРТВИ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „УКРАЇНСЬКОЇ ДУМКИ“
зі Станиславова і околиці проситься скласти у Видавництві „БИСТРИЦЯ“ Станиславів
вул. Липова, ч. 1. (льокаль „Церков. Штуки“)

списки чужинців, направляло мости і дороги, старалося о приділ харчів для війська, та готовило своїх синів до армії. За те все обіщює Петлюра населенню лад і спокій. „Доволі безпорядків та большевицького безладдя! Працюйте, слухайте і підтримуйте свою владу! Справедливим але й твердим буде закон“...

Проект утворення державної сільсько-господарської академії.

Міністерство земельних справ при уряді Петлюри розроблює проект оснування сільсько-господарської академії, яка має складатися з таких факультетів: а) Агрономічного з відділами — рільництва, скотарства, агрономічно економічного і ветеринарнішого. б) Лісового, в) Межевого та г) Сільсько господарсько-інженірного факультета з відділами — меліораційно-технічним, технологічним і машинним. Курс навчання в академії проектується чотирьох літнім.

Закон про мобілізацію.

Петлюра видав мобілізаційний наказ, яким до чинної служби покликую генералів до 55. р. життя, булавих старшин до 50 року, старшин та урядовців до 45 року, лікарів медичних та ветеринарних до 50 року, лікарів жінок і лікарських помішниць та сестер жалібниць до 45 років, лікарських помішників до 50 років, медичних та ветеринарних фельчерів на рівні з підстаршинами, підстаршин і урядовців військового часу до 35 років та козаків, що народилися з 1. січня 1890 р. до 31. грудня 1895 року. Вільними від мобілізації будуть тільки козаки, однаки в родині.

Большевицькі репресії в Києві.

По донесенням з Києва, репресії большевиків, які почалися 2. вересня ц. р. потягли за собою — закриття учительської спілки, яка об'єднувала 25 тисяч народних учителів, українське мистецьке товариство, яке об'єднувало усі мистецькі сили України, товариство шкільної освіти, яке за часів Денікіна удержувало українські школи та товариство української культури. Закрито „Дніпросоюз“, позамикано українські книгарні а видавництва націоналізовано. („Українське Слово“.)

Врангелю до Українців.

В кримських часописах оголосив Врангелю відозву до Українців такого змісту:

Сини України! Витрачюючи сили під червоним ярмом Ви підіймаєтесь до оборони віри православної, рідної країни і всього багатства Вашого. Російська армія, так, як і ви бореться за щастя, свободу і велич Батьківщини.

Стоючи на чолі російської армії, звергаюся до Вас братя! Зєднаймо ряди проти ворогів, які нищать віру, народність і багатства, що потом і кровю придбали батьки і діди наші.

Російська армія, з мечем в руці і хрестом у серці бореться з насильством і неправдою.

Не відбудовувати старий лад ми йдемо, а боремося за те, щоби дати народові спромугу бути господарем своєї землі і волею народу установити лад в цілій Росії.

Я заключив братній союз з козацтвом Дону, Кубані, Терека і Астрахані і ми, як рідні простягаємо Вам руку. В нашій єдності наш ратунок

Вісті з Кам'янця.

В Кам'янці Подільському почав виходити часопис „Слово“ — видання Кам'янецької Національної Ради.

Ініціативна група Українців-службовців ріжних установ, які зараз знаходяться без всякої праці, з дозволу влади скликає загальні збори всіх безробітних Українців м. Кам'янця, що працювали в ріжних радянських установах, для обговорення біжучих питань, які зв'язані з їх матеріальним станом.

В усіх місцевих школах почалося навчання. Почали також функціонувати восьмикласні, яких скасували „наробразі“. Фізико-математичний факультет українського університету поширено новими відділами: хемічним, шляхів та електротехнічним. Одночасно також збільшено науково-педагогічні сили факультету.

Серед нових професорів є видатні наукові сили, як наприклад: заслужений проф. Кіяншин, ордин. проф. Сербинів, проф. Безбородько, Аганин та ин.

Дехто з ново обраних професорів уже прибув й читає свої вступні лекції.

Кам'янецька „Просвіта“ розпочинає також свою працю Відновила свої функції Губерняльня Шкільна Управа.

Ініціативна група „Союза Українок“, що зісталась в місті Кам'янці, задала зорганізувати в місті Кам'янці культурний притулок для козака під назвою „Козача Оселя“. Завданням організаторів є дати можливість козакови в високій культурній обстановці відпочивати після служби. В селях, прибраних в рідному стилі, йому пропонується бібліотека, свіжа газета, чай, перекуска та ріжні забави. На відкриття „Козачої Оселі“ „Союз Українок“ одержав від начальника залогі пропозицію зайняти мешкання, де мав міститись штаб залогі, але добрий почин не прививається, як повідомляє „Слово“ на Кам'янецькому ґрунті. Будинок перехоплено російською приватною гімназією. Знайшли другий будинок, де містилась череззвичайка, але власник заперестував і „Оселя“ остала без оселі.

Повітовим комісарем призначено п. Куриленка.

З дозволу нач. залогі відбулися загальні збори „піменовців“ а першою точкою обговорення було: відібрання Катедрального Собору від уніятів(?) та привернення законному його власникові — православному російському громадянству. Збори зачинено на початку представником залогі, — це викликало бурю протестів та погроз з боку „православних“ і скінчилось приарештованням о. Сулківського.

До Кам'янця прибули голова б. Кам'янецької Національної Ради М. А. Корчинський, проф. університету В. О. Біднов, товариш м-ра Вєдїбїда.

Курс українських грошей на місцевій біржі з кожним днем все підвищується. Миколаївські гроші, завдяки анулюванню їх в Румунії, значно падають в ціні.

Україна під большевинами.

З листа доцента українського кам'янецького університету Шимановича до уряду Петлюри довідуємося багато цікавого про життя на Україні підчас останнього побуту большевиків.

Між иншим автор листа пише: „Університет що-до персонального складу остався цілий.

Заарештовано п. Бучинського і Шманкевича. Найбільший похід був на українську кооперацію та членів українського клубу. Кооперацію переслідувано за те, що вона „має мільярди на ор-

По Україні і про Україну.

Наказ Петлюри.

Переступаючи Збруч проголосив Петлюра „Наказ населенню України“, якого характер ясувуеться в трьох словах, видрукованих початковими буквами: „Я вимагаю цього“. Отже Петлю-

ра вимагає, щоби населення України — вибирало собі по селах та хуторах старшини, які мали би берігти громадське добро від грабежі, вилувляло провокаторів, шпїонів, бандитів і злочинців, які по приході влди — „дістануть те, чого заслужили, складало

танізованія Петлюрівських повстань", а членів клубу за те, що ніби-то на одному з засідань була постанова всіх членів йти на службу до радянських організацій і там саботувати.

З приватних осіб були арештовані Река, Павловський, Приходько і Сава Чалий.

З університету забрано багато цінних речей.

Після приходу большевиків деякі українські с. р. вели з ними переговори, особливо Голубович, і що раз хвалились успіхами. Але ці успіхи скінчилися з приходом "Ч. К.", яка в першу чергу арештувала Голубовича і всіх с. р. Де-хто втік і переховувався. Словом, с. р. порозбігались.

На запит п. Бачинського, що буде з Голубовичем, була відповідь:

"Відправимо його в Штаб Духоніна на упокій".

З початку В. Винниченко крутився по Харківку і нарікав на московську політику Совнаркому. На його доклад "Всеукраїнському виконавчому комітету" про зміну політики в бік Українців відповідь була негативна. Але події під Варшавою заставили большевиків змінити тактику і запросити Винниченка на заступника Раковського і комісара закордонних справ.

"Тепер — сказав Раковський — будемо українізувати Україну".

Українці в Кам'янці заснували комітет "У. К. М.", який хотів дещо робити, але комуністична партія большевиків України (К. П. У.) не дозволила навіть вмістити об'яву в газеті "Більшовик".

Згодом були арештовані лідери У. К. П. і вивезені з Кам'янця.

Словом, будь-десять раз комуністом, а як що ти українець, то тобі довіря не має, бо ти "зімненник великорусської ідеї, сепаратист".

Українські комуністи багато помагали Українцям, доки були у владі. Про них виродилась поговорка: "який він комуніст, коли він українець".

У мене, пише Шиманович, було вражіння, що українські комуністи більш чесна публіка, ніж с. р.

Наш університет "удостоївся" назви "Академії теоретичних знань", чого не одержав навіть київський, який є лише "Вищою школою народньої освіти".

В Харкові говорили, що в Кам'янці багато Петлюрівщини і контрреволюції".

Українізація церкви переводиться. По великих трудноцях Українці дістали Собор, який по здобуттю Кам'янця Українцями, був підпалений ворожою рукою. На Лівобережжю буде два єпископи, які на днях мають висвятити ще кількох. Після цього має відбутись в Києві Всеукраїнський собор для вибору митрополита.

Селянство відносилось до большевиків вороже. Коли почалась знаменита "розверстка хліба", в деяких місцях прийшлося пустити в ход "збройну силу".

Пам'ятайте про пресовий фонд "Української Думки"! Жертви просяться слати до Красного Союзу Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок "Української Думки".

Довкола війни і мира.

Заключення перемиря.

ПАТ. доносить, що польське міністерство закордонних справ одержало таку телеграму з Риги від віцеміністра закордонних справ Домбського: "Сьогодні підписав я такий протокол:

Голова польської делегації і голова російської і української делегації, порішили на нараді 5. жовтня супроти порозуміння, до якого дійшли обі сторони на конференції в усіх основних питаннях про передвступний мир і перемиря заклучити договір про перемиря і передвступні мирові умовини між Польшею і Росією та Україною не пізніше, як в п'ятницю 8. жовтня ц. р. Підп. Домбський".

"Ржечпосполіта" доносить, що згода на підписання перемиря і прелімінарів мира запала по кількох довірочних конференціях Йоффого і Домбського. Особливо негайний зворот наступив у второк, коли наспіли інструкції для совітської делегації, в яких поручено прийняти усі польські умови, аби тим способом осягнути негайний мир. Совітська делегація мала згодитися на лінію Збруча далі через Крем'янецький повіт до Рівного, відтак здовж пояса 40 кл. на схід від залізничного шляху Рівне-Луни-

нець-Барановичі до Несвежа, який остається при Польщі, звідси до Дисни. Супроти сього розв'язано поодинокі комісії, а установлено нову військову комісію з ген. Куліським і Тіровим, яка має випрацювати подробиці договору в справі перемиря.

Перемиря має бути підписане дня 8. ц. м. на повнім засіданню конференції, почім переговори в Ризі будуть перервані і перенесені до іншого міста, — як припускає "Ржечп." мабуть до Відня, або Праги (а може Лондону? — Ред.).

Мировий договір між Росією і Фінляндією.

Як доносить ПАТ. з Дорпаду Росія і Фінляндія заклучили мир дня 1. ц. м. Офіційний комунікат з Дорпаду подає, що совіти прийняли пропозиції Фінляндії в справі неутральной полоси в області Печенги та в справі острова Гоглянд.

Московський конгрес за перемиря.

По донесенням з Гельсінгфорсу, великий московський конгрес совітів радить постійно наслідком надходячих з фронту звідомлень. Конгрес уповажив совітську мирову делегацію в Ризі до

дальших уступок в цілі приспінення заклучення перемиря.

Польсько литовські переговори.

"Газ. Поранна" доносить з Варшави, що делегація, для заклучення польсько-литовського перемиря, списала вже текст договору в справі лівого берегу Німану.

В справі перемиря між совітами і Вранглем.

По донесенням з Москви виділ совітів рішив більшістю $\frac{3}{4}$ голосів зверну-

тися до ген. Врангля з пропозиціями завішення оружя.

В тій цілі мала вже виїхати до головної квартири Врангля делегація совітського уряду.

Ширіть ширю народний часопис

"Українська Думка"

"Ще не вмерла".

Про настрої на Наддніпрянщині свідчить вимовно стаття редактора "Вістей", органу київського губерніяльного комітету М. Любченка, яку подаємо в цілості:

Я мав наївність думати, що жовто-блакитна Україна Петлюри, Скоропадського й Єфремова вмерла, зникла без сліду, назавжди. Я вважав, що українська інтелігенція скористалася з досвду німецької й польської окупації, що вона вже пересвідчилася, до чого ведуть людожерські заклички неньківських шовіністів.

І тому мені здавалося, що вона, ця інтелігенція ширю й отверто приєдналася до нашого гасла:

— Вмерла жовто-блакитна Україна, хай-же живе Україна червона, радянська!

Вчора довідався, що помиливсь.

Була вистава в Шевченківському театрі. Як звичайно, в партері — українська інтелігенція, на верхніх ярусах, діти з притулків і червоноармії. У низ їх не пускають, щоби не заважала білій публіці.

Шли Винниченкові "Співові Товариства". Написана більш десяти років сатира на "Хождение в народ" української інтелігенції, що й досі не стратила свого значіння і слухається з великим інтересом.

У першій дії є місце, де виголошують промови з приводу заснування "Співочих Товариств", при чому кожна промова кінчається славою Неньці України.

Один персонаж каже приблизно так:

— Е, що там балакати! Скажу просто: хай згинуть кацапи, жида, ляхи, і хай живе Ненька-Україна!

І от, ледви тільки були сказані слова: "хай згинуть кацапи, жида"... як хвиля оплесків та вигуків "слава" понеслась з партеру. Не витримало жовто-

блакитне серце, почувши рідненьке гасло "У відповідь з верхніх ярусів залунала "ганьба!", і трохи не скоїв великий скандал, але сцена-зміла перетягти увагу до себе, так що тим справа і скінчилася.

В антракті я пройшовсь по партері — і не помітив в очах глядачів ні сорому, ні хочби няковости. Ніби так і мусіло бути. Немов на сцені не сатира була, а агітаційно-петлюрівська річ, поставлена спеціально на втіху останніх могоканів жовто-блакитної самостійности... Але якого мідяного лоба треба мати, щоби аплодіювати такому місцю сатири, сміятись з самих себе...

Значить, не настав ще той час, коли можна буде живого петлюрівця показувати, як музейну річ, як кістяк мастодонта. І Значить, є ще на Україні тупоголові панські льокаї, котрих панщина нічому не навчила, котрі ще сумують по ночах за Петлюрою та за ваксєю з ганського чобота...

Значить, уся та Русівсько-Старицька орда, що підписувала договір 2-го грудня 1919-року з Польшею, оті всі Дорошенкові, що зустрічали квітами Петлюру, значить — вони ще не здані до музею, ще не тільки живуть, але й працюють — працюють на користь неньки України, жовто-блакитної своєї батьківщини.

Досі, значить, не вмерла. Ота забруднена Петлюрою, запродана німецькому баронству й польській шляхті гнила жовто-блакитна Україна? Ще живуть мрії отієї погані?

Коли так, то не надовго. Стережітьсь, панове, бо червоне перемогло скрізь, переможе воно й вас. Стережітьсь, людожери, ні, ні, ваша Україна, вмерла! Невоскресите її своїм людожерством.

Живе Україна на-ша, червона, радянська, Україна працюючих, держава-поту й праці, а не вашого панування, вашого запроданства...

Дописи з краю.

Вітос в Коломні.

Дня 29. вересня о 9. год. перед пол. приїхав Вітос з др. Галецким до Коломні й заїхав прямо до старства. День перед тим

розіслав староста Бідеман куренду до укр. товариств: Горож. Комітету та Покутського Союзу, в якій повідомляє про приїзд Вітоса й просить взяти участь в

Українська республіканська капеля на Чехословащині.

Голоси преси.

"Hlas Naseho Venkova", ч. 22, з 26/8 1920 р. пише:

Після щілорічного побуту в захід. Європі вертається до Чехословащини Українська державна співуча організація (Україн. Республ. Капеля). Вона заїхала й до Карконошського Підгір'я, щоб познайомити нас з своїм мистецтвом. Назва капелі могла б викликати вражіння, що розходиться о музичну організацію. Україна однак не має капелі в нашому розумінню. Слухаючи цей співучий хор, в якому здібні артисти відповідними комбінаціями ріжних голосів наслідують найріжніші інструменти, справді маємо часто вражіння інструментальної музики. Первісно 100 членний хор, який українське міністерство по конкурсу зорганізувало, мав покинути рідний край, після настудовання репертуару. В наслідок однак большевицької інвазії він мусів їхати на Підкарпаття, де під керівництвом найкращих артистів — проф. співу Тучабського та п. Шуровської та диригента Кошиця достудював свою програму задля провагаційної подорожі по Чехословащині, Швейцарії, Франції, Англії і т. д. і артисти улаштували минулого року в маю 4 прилюдних концертів в Празі та кілька в провінційних місцях, як прим. в Ічіві. Наша артистична праця критика признала концерти найвизначнішою появою в сучасній співучій штуді а Кошиця геніальним диригентом.

Концерт їх, що відбувся 15 т. м. в Соколівце був власне пречудовою маніфестацією українському співучому мистецтву, ми бачили як це потрафить викликати громадянством ентузіазм. Дуже гарне вражіння робило заспівання на початку концерта наших національних гимнів. Нам незвичайна каденція їх співу була дуже приємною в цих гимнах. Відтак "Ще не вмерла Україна" звучала з почуттям та вервою власною Українцям. Гимни були вислухані стоячи. Головним числом програми був могутний кант Лєонтовича про Почаївську Божу Матір. Баритон сольо під акомпаніємент хору співав його наслідуючи гру варганів зі вставками хорового співу. Релігійне почуття Українців відбивається в кожному реченню цього могутнього та прегарного твору. Надвичайно гарний баритон, п. Кузьмина, не мало причинився до вражіння, яке ми віднесли.

Колядка і щедрівка своїм гарним виконанням була для нашого загалу чимсь зовсім новим, що відразу викликало захоплення. Захопили також сумні народні пісні, співані з живостою і темпераментом власним Українцям. Може нам здається тим, хто чував як співають ці пісні українські люди, що з них стертій був аксаміт та чарівність народнього співу через її новість цієї аранжировки. Що до голосів, то цей хор має свої чудові другі басы, значно глибші, чим наші хори (співають контра а), ліричні тенори, альти без темного тембру та сопрани трохи гострійші від наших.

Милі гості були привитані представниками уряду, місцевого хору "Гласонь" та "Першої співачої чеської жупи". Під

час виконання поодиноких точок програми були обсіпувані квітками та проями живої та ширюї симпатії Бажаємо їм, щоб була досягнута мета їх подорожі, щоб світ познався, про більш чим 40 мліоновий український народ, що так гарно презентується цим хором.

"Hlas Pojiserské" з дня 15. серпня 1920 р. ч. 33. в статті п. з. "Спогад про український хор" пишуть:

Вже перед роком чули ми співочі продукції українського хору, що своєю здатністю знаменито виконував рідні композиції. В чім спочиває досконалість цього хору. Насамперед в координації голосів то є в координації в переході з низких до вищих або навпаки голосових позицій, а до того ще в усіх відтинках голосової сили кожного поодинокого співака. Дальшою його прикметою є безпомилкова певність в інтонації, з якою голос всього хору як кажемо "певно сидить" та в найменшому не здетонує. Осягнення тих всіх власностей вимагає страшної пильности в вправах і в плеканню голосу, короною чого є досягнення досконалої продукції. Не є завданням цих рядків посуджувати досконалість українських пісень, але скорше відкрити тайни знаменитого володіння голосовим фондом. Як вже сказано отсе вирівнання звуку грудного з горляним мусить бути головною умовою і в хорі дилетантським, бо як я вже свого часу в "Кирилі" 1918 року в загальних рисах вило жив з хором співаків, котрі в цей спосіб вирівнано володіють голосом грудним та горляним проведе диригент композицію без страху та в супокою навіть

колиб число співаків було як найбільше. Протино із співаками, котрі ніколи не чули про отсі прикмети свого голосу та самі на собі вправою їх ніколи не спробували навіть дуже вправний диригент по дуже важкій праці та науці не доведе ані до рівного проведення ані до успіху; такий хор полишить вражіння умучених співаків, що дуже легко підлягають дістонації.

Продукція українського хору переконала нас, що підставою продукції для співацького товариства є хор мішаний бо навіть мимо того, що співацький хор український в великій більшості складається із соचितих мужеських голосів програм продукції не виказував ні одного самостійного чоловічого хору. Співацькі товариства не мають по найбільшій часті справді м'яких гнучких тенорів, наслідком чого виконання не лишає очікуваного вражіння. А в мішаному хорі оця твердість дається скорійше злагодити так, що при мішаному хорі, особливо тоді, як число жіночих голосів більше маємо вражіння лагідно-успокоююче. Цим не хочемо сказати, щоби чоловічі хори не заслуговували на увагу, але головна точка тяжкості продукції наших товариств спочиває в мішаному хорі як це знаменито доказали співаки Українці.

"Králové dvorské listy", ч. 35 з дня 14. серпня 1920 р. пише:

Українська республіканська капеля, це хор, що має зовсім надзвичайне значіння. Це хор, який плекає головно народні українські пісні але в виконанню так майстерньому, що він належить до найвищих вокальних одиниць нашої до-

повитанню. Тогож дня о год. 4. по-полудни відбулася нарада тутешніх Українців під проводом пос. Скварка, котра ухвалила не брати участі в повитанню польського прем'єра, виходячи зі становища, що ті два українські товариства, які до участі запрошено, не є легітимовані до заступлення українського загалу, що запрошення це невідповідне та вкінці, що поїздка Вітоса — не політична, а на скрізь адміністративно-інформаційна. На ділі справжньою причиною такого становища була обставина, що не можна було найти таких людей, котрі мали б відвагу сказати Вітосови те, що сказати належало, бо коли свого часу коломийські Українці здобулись на делегацію до дра Галецького, то в 24 годин по її поверті цілу делегацію арештовано.

Коли Вітос з'явився в старостві, так перше його слово було: „proszę przedstawić mi ukraińską delegację“. — Розуміється, такої делегації не було. На той час був в старостві Залуцький (член управи тов. Черногора) — котрий в справі того товариства зголосив був делегацію в особах: себе та ще другого члена управи „Черногора“ учителя Породка.

Поляки, бачучи, що Вітос жадає делегації з Українців, звернулися до Залуцького, щоб він сейчас явився, бо Вітос жде на укр. делегацію. Залуцький однак в тім характері перед Вітосом явиться не хотів й використав тим, що він мав явитись о год. 11, а на 9. год. він не приготований. Тоді секр. староства Анаевич казав Залуцькому шукати за укр. делегацією. Залуцький зійшов на долину, де перед староством стояли зібрані маршалком Ломжинським „ad hoc“ війти з усіх сіл, розуміється самі Українці. Посеред цих мужиків побачив він посла Лаврука з Іспаса та звернувся до нього, щоб він узяв тих війтів, що їх мав вести Ломжинський, та пішов з ними до Вітоса жалитись на надужиття. Пос. Лаврук зразу не хотів цього робити, але вкінці дав себе переконати. Звернувся до зібраних мужиків словами: „а ну, панове Українці, за мною!“ — Усі селяни — війти посунули

лавою в салю, де був Вітос. Маршал. Ломжинський бачучи, що то „його“ війти, хотів тую делегацію сам вести, однак Залуцький сказав йому: „Як будуть взивати війтів, то Ви їх поведете, а поки що посол Лаврук веде укр. делегацію“.

Коли Лаврук увійшов в салю, подав йому Вітос зараз свою руку, а опісля усім мужикам. Лаврук не рушав політичних справ, але нарікав лише на надужиття польських влад і в'єск; а коли Галецький сказав, що може це укр. війська Петлюри робили, так Лаврук відповів: „що укр. війська зробили, це пропало й ми з жалими на укр. війська перед Вами не будемо являтися. Ми явилися перед Вами жалуватись на ці надужиття, які поповняють Ваші війська і Ваша влада“. По Лаврукові говорило ще кільканайцятьох війтів. Одного доброго слова не було. Авдієнція ця тривала цілу годину. Після тої авдієнції — не хотів уже Вітос нікого приймати, а вийшов на ганок та почав промову. Говорив коротко: Згадав, що населення перебувало великі „моральні й матеріальні кривди“, але це уже не повториться, бо тепер є правительство „chłopsko-robotnicze“. Сказав також, що може завірити, що більш інвазії не буде. Опісля різні люди повносили на руки президента різні петиції, а всі писані прихвощем в шинку на коліні людьми, які не мали поняття, що можна згл. що належить в них писати. В цих петиціях було усьо, почавши від надужиття реквізицій, а скінчивши на жалобах на непринимання Українців до урядовання.

Треба признати, що Поляки були заскочені тим „тріком“, бо хотіли війтів привести під проводом Ломжинського, а тимчасом повів їх Лаврук й не випало воно так, як „пани“ собі проєктували.

Присилайте передплату на місяць Жовтень.

Адреса: „Українська Думка“ Львів, Ринок 10/II.

РІЖНІ ВІСТІ.

Суперечні вісти в справі англійсько-світських переговорів.

„Evening Standard“ доносить, що усі переговори в справі повернення торговельних відносин між Вел. Британією і світаами дефінітивно зірвані.

Як доносить радіо з Горсі, світський уряд перебуваючому в Лондоні Красінові дав телеграфічно повноваження для переговорів торговельних і політичних. Досі Красін мав повноваження до торговельних переговорів, повноваження до навязання дипломатичних відносин мав Каменев.

Визнання совітів Італією.

„Avanti“ доносить, що наслідком інтервенції соціалістичних послів, італій-

би. Це що на ньому найбільш замітне, це те, що його народність не лише не становить перешкоди в його артистичній височині, але протилежно її ще дуже сильно підпірає та надає й особливого характеру, характеру звичайної шриродности.

Так як народ в країнах досі відсталіх (так мається річ власне в Україні) багато ще співає, та цим способом навчається багато тонкостей та уміння співати, що буває тяжко навіть нашим вишколеним співакам, так само і цей хор уживає цих народних дарів, підносить цим способом свою штуку до височини прямо чарівної. Вже самі голоси хору мають спосібності прямо неімовірні. Вистане згадати лише, про окрему групу „октавістів“, що співають о октаву нижче ніж наш другий бас, але і панівні хору мають спосібності прямо неімовірні. Вистане згадати лише, про окрему групу „октавістів“, що співають о октаву нижче ніж наш другий бас, але і панівні хору мають спосібності прямо неімовірні.

Вистане згадати лише, про окрему групу „октавістів“, що співають о октаву нижче ніж наш другий бас, але і панівні хору мають спосібності прямо неімовірні.

Вистане згадати лише, про окрему групу „октавістів“, що співають о октаву нижче ніж наш другий бас, але і панівні хору мають спосібності прямо неімовірні.

Вистане згадати лише, про окрему групу „октавістів“, що співають о октаву нижче ніж наш другий бас, але і панівні хору мають спосібності прямо неімовірні.

Вистане згадати лише, про окрему групу „октавістів“, що співають о октаву нижче ніж наш другий бас, але і панівні хору мають спосібності прямо неімовірні.

Вистане згадати лише, про окрему групу „октавістів“, що співають о октаву нижче ніж наш другий бас, але і панівні хору мають спосібності прямо неімовірні.

Вистане згадати лише, про окрему групу „октавістів“, що співають о октаву нижче ніж наш другий бас, але і панівні хору мають спосібності прямо неімовірні.

Вистане згадати лише, про окрему групу „октавістів“, що співають о октаву нижче ніж наш другий бас, але і панівні хору мають спосібності прямо неімовірні.

Вистане згадати лише, про окрему групу „октавістів“, що співають о октаву нижче ніж наш другий бас, але і панівні хору мають спосібності прямо неімовірні.

Вистане згадати лише, про окрему групу „октавістів“, що співають о октаву нижче ніж наш другий бас, але і панівні хору мають спосібності прямо неімовірні.

Вистане згадати лише, про окрему групу „октавістів“, що співають о октаву нижче ніж наш другий бас, але і панівні хору мають спосібності прямо неімовірні.

Вистане згадати лише, про окрему групу „октавістів“, що співають о октаву нижче ніж наш другий бас, але і панівні хору мають спосібності прямо неімовірні.

Вистане згадати лише, про окрему групу „октавістів“, що співають о октаву нижче ніж наш другий бас, але і панівні хору мають спосібності прямо неімовірні.

Вистане згадати лише, про окрему групу „октавістів“, що співають о октаву нижче ніж наш другий бас, але і панівні хору мають спосібності прямо неімовірні.

ський уряд рішив признати висланиковий совітський Росії Вороському в Римі дипломатичні прерогативи. Було це офіційне признання совітської Росії Італією.

Кроваві заворушення в Петрограді.

ПАТ. доносить, що в Петрограді прийшло до бунту моряків. 1400 моряків з Кронштаду обсадили часть міста, до них прилучилися робітники. В боях, в яких по стороні уряду брали участь Китайці, убито і ранено кількасот осіб. За участь в бунті засуджено на смерть 54 моряків.

Польські часописи доносять, що і в Харкові анархісти намагалися викликати революцію проти совітського уряду. По завзятих вуличних боях анархісти мусіли піддатися. Було багато убитих і ранених. По боротьбі слідували численні езекуції.

Протест Чічеріна.

Радіо з Москви доносить, що Чічерін вислав до французького уряду протест проти ворожих кроків Франції, якої фльота має стояти готова до воєнної акції на Одесу.

Чеські комуністи проти Польщі.

„Червоне Право“ містить відозву чеської комуністичної партії до пролетаріату середньої Європи о поміч для совітської Росії, бо в протилежнім випадку ватаги Гортія впадуть до Чехії та справлять нам різню. У відозві зазначено, що відбувається акція усіх революційних партій середньої Європи для одностайного поступовання проти „білої Польщі“. (Ржечпосполата ч. 106 в 8. X).

Боротьба за Горішний Шлеск.

„Berl. Tageblatt“ у вступній статті в справі Гор. Шлеська пише, що Німеччина не може надіятися справедливості з боку ради амбасадорів в Парижі. Багато залежить від способу переведення голосовання. Німці домагаються, аби службу безпеченства підчас голосовання повнили виключно італійські та англійські війська. „Польські політики“ — сказано там даліше — без огляду на висліди голосовання повинні вже тепер подумати, що Гор. Шлеск, це твердий оріх. Навіть на випадок, коли би частину Гор. Шлеська одержали Польяки, найдуть там не тільки вугіль, а й каміння, яке треба буде згриголь.“

Посол Заморскі характеризує.

(З наглого внесення посла Заморського в польський сейм).

„Недостача розумної і плянкової опіки по українським наїзді (?) завела в ряди адміністративних урядників велику корупцію, яка була вислідом потреби — жити з власної помисловости, скоро уряд не міг зайнятися своїми функціонарами. Старости і їх комісарі займалися, в значнім числі, покутною торгівлею, контрабандою і паскарством артикулами, які доставляв їм уряд на потреби зруйнованого населення. Однак населення одержувало або мало або ніщо з урядових приділів, а старости, апровізаційні або причинкові комісарі, робили величезні маєтки на голоді і нужді населення. Скарги населення не мали на-

слідків, бо гешефтьярі негайно зголошувалися на членів до лівих партій і все находили могутню опіку у послів тих партій. Політичний урядник міг окрадати і ошукувати не тільки зруйноване населення, але й державний скарб без жадної перепони, як тільки фаворитував соціялістів, умів жити з Жидами на основі засади „рука руку мие“ або приступив до людовців і серед загибаючого з голоду і пошестий населення закладав ліві партії“.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередню свою адресу.

ОСТАННІ ВІСТІ.

Телеграми польської телеграфічної агенції (ПАТ).

Звідолення польського генерального штабу з дня 7. жовтня 1920.

Варшава. На цілому фронті положення без більших змін. У випадовій акції на схід від Звягля наші відділи розбили 3 большевицькі полки, беручи 700 полонених і 5 машинових крісів. — Н. К. п. в. Г. шт.

Українські делегації в Лондоні.

Лондон. Прибули тут дві українські делегації. Одна домагається признання незалежності України, а друга утворення зі Східної Галичини незалежної держави згідно з основами договору про Лігу народів.

Воєнне положення на Україні.

Відень. УПБ. доносить 5. п. м. На північному фронті української армії в районі Староконстантинова аж до Летицева завзяті боротьби зі свіжими совітськими дивізіями. На півдні між Жмеринкою і Браїлою перервали українські війська большевицький фронт і оперують тепер на большевицьких задах у напрямі Винниці. Ми взяли 3.000 полонених, 40 машинових крісів і 8 гармат. Церервання фронту наступило для большевиків зовсім несподівано.

Справа російського довгу.

Париж. Як доносить „Матен“ проект англійсько-російських договорів передбачує признання совітами всіх передвоєнних російських довгів. Совіти не годяться лишень признати позичок, затягнених уже підчас війни іншими правительствами.

Білоруська делегація в Ризі.

Рига. Перебуваюча тут білоруська делегація з Ластовським на чолі, старається довести до порозуміння з Польщею.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

З дороги життя.

На домашньому екрані.

А як настане слотний вечір і важка есінна мрака оснує місто та здавить всі краски і звуки, сідаю в хаті при вікні і закурюю цигаро. (Цигара в державі, що тепер розпростерла над нами свої крила, мають сю прикмету, що дорого коштують і можна їх курити лише до половини, бо — гризливий, сіркою напоєний дим давить, просто затроє).

І тоді робимо собі в хаті кіно, що би дешево забавитися. За матовою шибою вікна ставлю горючу свічку, а між свічкою й шибою на бляшаній корбочці кладу важкозапашне, самогорюче, цигаро. Потім беру маленьку доньку на коліна приглядаюся наркотичним бальдахимам, димовим хмарам і тіням, що гуляють на матовій шибі вікна.

Гей, гей, чого ми не бачимо на нашому екрані! Неначе маленьке небо, на якому в облаках ходять ангели і мечуть горючі звізди на зачасних чортів, то знов стадо орлів, що рвуться в гору і глядають такої висоти, з якої наша бідна земля видавалася би лиш маленькою, темною, проклятою звіздою. І бачимо королів, що кинули престолі і народи, що кинули рідну землю і пішли в світ за привидом щастя і бачимо царівні з синіми очима, лицарів в золотих шеломах і широкий степ сповитий задумою конаючої днини і наші сумні гори, увіччані завоем срібних мрак, що жежою обняту галицьку волють — і вобелючу грань шожарини....

Проти торгівлі з Росією.

Лондон. Зєдинені торговельні палати ухвалили резолюцію, яка звертається проти навязання торговельних зносин з Росією, доки Росія не признає старих довгів.

Положення в Росії.

Горсі. По наспівшим тут віростойним вістям з Лондону, голод і недуги, які ширяться в Росії, знищать оконечно Росію протягом найбищої зими. Коли війну перерветься безпроводочно, то совітське правительство удержиться ще, інакше жде його катастрофа. Вісти ці зменшили в Англії охоту навязання торговельних зносин зі совітами.

Розоруження Німеччини

Берлін. На вчерашньому засіданню парламентарної комісії зложено звіт про розоруження і добровільну видачу оружя населенням. Протягом перших 10 днів видано 122.000 крісів, 913 скорострільів, 239 машинових револьверів, 17 гармат, 3.660.000 набоїв, 14.900 ручних гранатів і багато інших матеріалів. Титулом премії за видане оружя заплачено досі 60 міль. марок.

Пожежа корабля.

Науен. У второк вибихла пожежа на найбільшому на світі пароході „Бісмарк“, містоти 55.000 тон. Пожежа тривала до середи і спричинила мільонові шкоди. Корабель цей був уже під зарядом коаліції, а наслідком пожежі реченець видачі його Англії пересунено на необмежений час.

Польща не дістала французької позички.

Варшава. „Роботник“ доносить, що заходи дістати і мільярд позичку остали безуспішні, бо Франція тепер сама мусить затягнути внутрішню позичку.

І бачимо багато, багато, див багато чудес, покривлених, химерних, безнадійно втомлених — таких які, можуть зродитися лише у перевтомою годованій душі великого міста.

Чого то ми не оглядаємо в сей вечір, як мраки снуються мокрими вулицями Львова!

Та чи те саме бачу я і дитина? Не знати!

Буває иноді, що розсміяними очима гляну на дитину, і бачу на її личку тривогу і переляк. Нераз знов її веселий оклик полошить несподівано мої гадки.

На одно глядимо та мабуть не одні бачимо...

А коли з ослабаючим дрожанням свічки зі спопелілого цигара злітає останній клубок диму — жду чи дитина не запитається, що діялося там за матовою шибою. Та вона ще хвилину сидить не порушно з розсміяними синіми оченятами, немов би ловила відлітаючі звуки пісні, немов би хотіла задержати перед очима душі останню яву чудової казки...

А опісля встає нервово, не ставить запитів, лиш сама хоче заглянути за наш дешевий екран.

Та я не дам їй збагнути тайну.

Не хочу, що би перед дитиною відкрилася техніка злуди.

Зі свого дитинства, що так скоро біжить між стінами комнат, а літом в запорошених міських огородах, нехай в житті винесе жменю казок, які сама творчо виснує на матовій віконній шибі...

Таберій Горобець.

В кожній українській хаті повинен находитися широко народний часопис

„Українська Думка“.

НОВИНКИ

— Конфіскація. „Українську Думку“ ч. 3, з 8. жовтня 1920 сконфіскувала прокуратура за вступну статтю п. з. „Англійська робітничка партія, П. П. С. і Східна Галичина“, яку скреслено від другого уступу до кінця та за одно місце в новинці п. з. „Денунціяція“ (3).

— Закриття перемиського „Українського Голосу“. Перемиська прокуратура закрила на один місяць перемиський „Український Голос“ за „тенденційні і ворожі для держави статті“.

— Чергова денунціяція. „Курер Львовський“ — даліше денунціює українську трудову партію у вчорашній статті „Стережіться Данаїлів...“ Продажний, добре відомий українській громадлі і бойкотований нею писака „Курієра“ нарікає, що „Громадська Думка“ не гласкала по голові таких „незалежних Українців“ з літературного світа як Сидір Твердохліб. До відома патронуючих огидній роботі того калюмніатора панів-людовців з „Курієра“, подаємо що українське громадянство не уважає п. С. Твердохліба ані українським літератором, ані Українцем взагалі. П. Сидір Твердохліб на заранні свої „творчости“ видав був збірочку віршів, писаних по українськи, під написом „В свідчідді плеса“, як колись Кость Сороківський (пізнійший Константи Сроковський), свої оповідання, одначе після п. Тв. виступає переважно в польській літературі. П. Твердохліб не є членом жадної української партії, ані не репрезентує жадної групи. Коли він виступає як угодовець, то це є його особиста справа, з котрої може колись буде здавати справу перед власним сумлінням.

В черговій провокації продажний писака „Курієра“ посунувся ще далі, бо напав особисто на двох членів редакції б. „Громадської Думки“ Чарнецького і Федорцева, підготовляючи акцію з метою „зробити їх нещідливими“, як це сталося з „Гром. Думкою“. Кожний український громадянин є приготований на різні несподіванки. Тому не залякаєте нікого, нікчемні душі!

— Що говорять самі Поляки про львівську цензуру. Виділ товариства польських журналістів у Львові на вчорашньому засіданні рішив вислати до президента польських міністрів Вітоса, Дашиńskiego, Скульського і Сосновського слідууючу депешу:

„Домагаємся внесення превенційної цензури, як нічим неумотивованого прояву найкрайнішої реакції з епохи заборочної влади в Польщі. Рівночасно заносимо енергійний протест проти шиканування польської преси львівськими цензуральними властями, які під загрозою високих грошевих кар домагаються від часописів виповнення чимнебудь люк, сотворених цензурними зчеркненнями, що є не довиконання без помітного спізнення числа, потягаючого для видавництва не обчислими втрати. Такі практики можуть причинитися тільки до згноблення польської преси, яка бореться серед найтрудніших видавничих умов о існування, стараючись як найкраще сповнити свій обовязок супроти народу і держави.“

Стільки депеша польських журналістів. Якжеж би виглядала депеша українських журналістів, може не до польського прем'єра Вітоса, але до когось, що краще як він вмів би зрозуміти і оцінити, як терпить українська преса, стараючись як найкраще сповнити свій обовязок супроти українського народу й ідеї української державности?

— Пп. Лесь Хомик і Павло Ковжун просять нас помістити заяву: Доводимо до відома Українського Громадянства, що ми вийшли зі складу співробітників „Українського Слова“. — Лесь Хомик, Павло Ковжун.

— Неправдива вістка. Подана нами в 1. ч. „Укр. Думки“ вістка про розстріл дра Давидяка більшовиками виявилася неправдивою. Др. Давидяк пропав був на якийсь час з обиду, наслідком чого вважали його розстріляним.

— 100 відсотків підвищення чиншів. Мешканева комісія прийняла внесення ради міністрів опрацьоване попереднім кабінетом Скульського в слідууючій формі: Декрет про охорону льокаторів буде змінений в користь власників домів з углядженням нових умов, які витворилися від часу ухвалення декрету. Підвижка комірного відноситиметься рівномірно

відсотково до всіх без виімку льекалів без ріжничкування стої підвижки. Підвижка вноситиме від мешкальних льокалів 100 відсотків, від торговельних 200 відсотків від цін, які обовязували і були плачені в червні 1914 р.

— Спростовання. В статті д-ра Григорія Саїка „Нові векслеві належитости“ належить спростувати друкарські помилки в сей спосіб: В уст. 2) Замітка. Має бути: Оба вексли є платні одного і того самого дня, с. е. 1. лютого 1921. (а не січня). В уст. „Важна замітка“, Має бути: реесконту (а не рескрипту). В уст. II. під 1). Має бути: Перед виповненням (а не виповідженням). В першій рубриці таблиці: пропущено слово „дальших“. Має бути: За кожних дальших 100 марок... В уст. III. при кінці має бути під 2 (а не 1). Рівнож в нашій новинці: „Новий закон про стемплеві векслеві оплати“ належить справити дотичний уступ в сей спосіб: Має бути: Від кожних 100 марок векслева належитість вносить 30 фен. до (а не від) трох місяців, а за кожних дальших 6 (а не 5) місяців і т. д.

— Земляни. Відомий франкфуртський актор Оскар Едельсбахер оповідає в мо нахійській „Югенд“, що перед кількома роками натрапив в околиці Фульгина театральну „шміру“, яка заангажувала його до вистави Гетого „Фавста“. Едельсбахерові поручено не тільки роллю Мефіста, але й режисерію. На театральних оголошеннях було надруковано: „Фавст“ — трагедія в пяти діях Йогана Вольфганга Гете, рефісерія Оскара Едельсбахера. Оба з Франкфурту над Меном“.

З літератури і мистецтва.

„Світ Дитини“. На днях появилася 23. число цього симпатичного видавництва для „наших найменших“, присвячене радісній для них хвилі повероту їх Віри Лебедової. Посвячено їй заголовний вірш пера А. Вільшенка. Вірш С. Ол. п. з. „Тій що до нас вернула“, та довшу статейку п. з. „Константина Малицька вернула“. На решту змісту найновішого числа „Світ Дитини“ зложилися оповідання М. Л. Рібулє п. з. „Заміна віку“ з двома картинками Антона Манастирського, дальший цикл віршів „Вуйка Влодка“ п. з. „Пригоди Юрчика Кучерявого“ з вісьмома картинками О. Куриласа, „Колісанка“ Марії Підгірянки та ребуси, загадки і розвязки загадок з попередніх чисел.

Бернард Келерман написав роман п. з. „Десятый день падоліста“ в якому змальовано розпад німецької імперії в падолісті 1918. р. Роман появляється друком в осени ц. р.

Римські руїни в Швайцарії. В околиці Берна в лісі Енж відкрито дві римські виллі з першого століття перед Христом. Археології роблять пошукування в надії віднайдення слідів дванадцяти міст і 400 сіл, про які згадує Цезар. Досі попали вони на сліди великої римської колонії.

Нові книжки і видання.

Підручник до ведення книг в кооперативних господарсько-торговельних і споживчих спілках — уложив Сильвестер Герасимович, Львів 1920. Книжка об'єму 112 печатних сторін великої вісімки, яка недавно появилася в розпродажі, є давно ожиданим і пожаданим підручником до ведення торговельних стоваришень. Назовні полишає книжка, — як всі воєнні видання, що до паперу і не зовсім точної коректи дещо до бажання. Зате що до змісту, вона дуже цінна. В коротких звязких реченнях подає автор в першій частині книговодство в середньо-великих торговельних спілках, з взорами книг і друків і представленням (згл. переведенням) практичного примру, в третій частині книговодство в малих споживчих і господарсько-торговельних спілках.

З боку теорії, яку представлено в першій частині в коротких словах, коротко і ясно (можна з цим, або другим поглядом не годиться) не можна книжці нічого закинути. Після інтенції автора, поданої у вступнім слові (Від автора) мається книжка стати порадиником, та допомогти робітникам на полі кооперації

вести точно книговодство. Думаю одначе, що супроти подекуди більше науничого і дуже звязкого, та для нефахових людей менше приступного способу представлення і пояснення поодиноких подій і способу їх записування, сю ціль автор осягнув вправді, але місцями буде підручник для цих людей представлявати деякі труднощі. Сей підручник має так по волі авторз, як і на мою думку, бути учителем і порадиником навіть для тих наших людей, що беручися до книговодства не мають про нього ніякого поняття. Сю ціль він безперечно сповнить, хоть би на мою, не міродайну гадку до сього подекуди може ліпше надавала би ся форма оповідаючо пояснююча, особливо при подаванню примірів.

Одначе мимо сего свого подекуди більше науничого чим популярного характеру (одно з другим стоїть в суперечности), підручник є дуже добрий і стає цінним і корисним набутком для нашої кооперативної літератури, в якій майже цілковитий брак такого піоручника дуже давався відчувати.

Д-р Теофіл Кормош.

Спис Галичан

померших на Україні почавши від серпня 1919 року при Відсильній Точці 2/1 (відтак Полева Лі-ниці 1/3, вініці Армейський Польовий Шпиталь).

1. стр. Панасюк Дмитро, Заставці пов. Підгайці, Муніципна Валка 1. Г. К., раневий 18.VIII. 1919 в Камніві Київської Губ., умер підчас транспорту.

2. вст. Клюс Іван, Глядки пов. Тернопіль, 5. с. 2. К. 19. Бр., тиф, 24.VIII. 1919. в Бердичеві.

3. цив. візн. Дзюків Ілько, Городниці пов. Скалат. Відсильна Точка 2.1, тиф, 4.X. 1919 в Козятині.

4. цив. візн. Білецький Іван, Черніхівці пов. Збараж, 2. с. Кав. 1. Г. К., тиф, 11.X. 1919 в Козятині.

5. стр. Стефанюк Андрій, Перегнів пов. Перемишляни, 4. сеп. сотик Х. Бр., тиф, 11.X. 1919 в Козятині.

6. стр. Гулай Михайло, Сілець-Беньків прв. Камінка струм., Вартовий Відділ 1. Г. К., тиф, 13.X. 1919 в Козятині.

7. стр. Рибак Михайло, Отинія пов. Товмач, Вартовий Відділ 1. Г. К., тиф, 13.X. 1919 в Козятині.

(Далі буде).

Оповістки.

Субота, 9. жовтня 1920.

Сьогодня гр.-кат: Ап. Ев. Йоана Бог. — правосл: Івана Бог. ап. і ев. — римо-кат. М. Діонізія.

Завтра: гр.-кат.: 19 Н. по Сош. св. Д. — правосл.: 19 Н. по Зел. Свят. — римо-кат.: 20. Н. по Зел. Св.

РЕПЕРТУАР НАРОДЬОГО ТЕАТРУ ТОВ. „УКРАЇНСЬКА БЕСІДА“ У ЛЬВОВІ.

Саля Музичного Інституту ім. Лисенка (Шашкевича 5).

В суботу 9. жовтня 1920 „Бурлаки“, драма Тобилевича (Карпенка-Карого).

В неділю 10. жовтня „Невольник“, драматичні картини зі співаки і танцями в 5 діях М. Кропивницького.

Початок о год. 7-й вечером. Ціни місць від 15 до 40 марок. — Билети ранше до набуття в „Нар. Торговлі“ (Ринок 36.), а в день вистави від год. 4-ої попол. при касі театру. 315 2-3

Від „Академічної Громади“. Ті Товаришки й Товаришки, які ще не вписалися в члени „Академічної Громади“, повинні це негайно зробити Вписи переводяться від 3.—4. поп. Крім неділі і свят у льокалі Громади, який міститься при площі Юра ч. 5. (вхід із вул. Петра Скарги). Там можна засягати інформації у всіх студентських справах. — ВИДІЛ. 311 2-3

Від університетської комісії Г. Н. у Львові. Всі студенти і абітурієнти всіх гімназій обох полів подадуть негайно у власному інтерсі свої точні адреси, рід дотеперішніх і будучих студій на адресу: Горожанський Комітет, для університетської Комісії, у Львові, Руська ч. 3. 2-2

В середу 6. жовтня надзвичайна прем'єра небуденного могутого архитвору п. з.

САТАНА ВИСВІТЛЮЮТЬ НАЙЗНАМЕНІТШІ КІНОТЕАТРИ

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА Коперника 9. XV 3 ? пл. Смольни 2.

В тій психологічній драмі в виповненню висшого наказу САТАНА замешкує посеред нас. Ширить зло, і ми маємо вражіння, наче би то чеснота, добрість і правда віднесли побіду.

Позір громадяни Личаїв його! В неділю 10. жовтня 1920 о 5. попол. в читальні „Просвіта“ вул. Личаївська 113 сходили члени для обговорення справ читальні, церковного брацтва та школи. Гостям раді. 320 1-1

Ширші сходили члени Кружка У. П. Т. ім. Ганни Барвінок відбудуться в п'ятницю 8. X. 1920 о 5. год. поп при вул. Мохнацького ч. 12. За виділ: Марія Білецька голова, Марія Стельмахова секретарка. 1-1

ЛИСТУВАННЯ.

(Запит і відповідь).

Хто з повернувших з наддніпрянської України знав би що про підх. Гузара Олександра, що в останнім часі був при 2. з п. вол. бригаді і в червні с. р. пропав в Проскуріві, буде ласкав повідомити Льва Гузара, нотаря в Галичі. 319 2-3

Дрібні оголошення.

АДВОКАТ Д-Р КУЗІВ ГРИНЬ В ДРОГОБИЧІ пошукує рутинованого соліциатора — табуляриста. Посада до обняття сейчас 318 2-3

ВПРАВНИЙ ІНСТРУКТОР шукає лекції на селі Зголошення до Адміністрації під Г. С. 317 2-3

ХЛОПЦЯ до науки пошукує столярська робітня Івана Галайка, Львів, вул. Кентшинського 15. 322 1-3

ОГОЛОШЕННЯ.

МНИЩИТЬ ХРОБАЦТВО. **АВИНА ПАНІ** що мимо праці, хробацтво все повляло, **ОК** раз ужиють „МАОН“ з пат. трикутним розпилячем, позбудетеся всякого рода хробів і заощадитеся праці, часу та грошей Продається в антиках, дрогеріях та складах матеріялів. 323 1-1

БУПУЄМО В БІЛЬШИХ І МАЛИХ СІЛЬКОСТЯХ **Фасолю, Горох, Гречку, Просо, Насіння Льну і Конопель,** як також гарантоване насіння яри і огородовни впрост від продуцентів. Оферти з прібками присилати на адресу: **Кравчий Союз господарських Спілок Львів, Зіморевича ч. 20.** або складати в Відділах Союзу в Перемишлі, Стрию і Коломиї. IV 1-3

СЕЛЯНСЬКА МЕХАНІЧНА ТКАЛЬНЯ „ПОЛОТНО“ Спілка з обмеженою порукою у Львові, бюра і склади при вул. Зіморевича ч. 20. в домі „СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРЯ“ виміює і продає вироби текстильні, як: полотна грубі і тонкі, бархани, цайги і вовняні матерії за прядиво і класи з конопель і льну, після довільного вибору і на користних услівях. Українським Спілкам і купцям дає опуст. 321 1-5

Е. Г. ЗЕМЛЕР. **„СИЯ ФЛЬОТА“** СВІТОВА ПОВІСТЬ В ДВОХ ТОМАХ ПЕРЕКЛАД: **Д-ра МИХАЙЛА ЛОЗИНСЬКОГО.** Ціна обох томів разом **50 Мн.** Поодинокі томи по **30 Мн.** Набути можна в Адміністрації „Української Думки“ по попереднім надісланню належної квоти.